

SZÍPORKA

A BARTÓK BÉLA ELMÉLETI LÍCEUM ELEMİ OSZTÁLYOS TANULÓINAK LAPJA

2021/2022, II. félév

32. SZÁM

Kert gyermekszemmel

A legsikeresebb alkotások:

Testvériskolák találkozója a Nemzeti Összetartozás Napja alkalmából

Tizennegyedik alkalommal került sor iskolánk elemi tagozatán a Gyermek a DKMT Eurorégióban nevet viselő rendezvényre. A Nemzeti Összetartozás jegyében ezen a napon meghívjuk hazai és határon túli testvériskoláinknak III-IV. Osztályos kisdíákjait. Idén a vésztői

Kis Bálint Református Általános Iskola, az aradi Csiky Gergely Főiskola, az újszentesi Általános Iskola és a temesvári Gerhardinum Római-Katolikus Teológiai Líceum és iskolánk kisdíákjai, pedagógusai vettek részt a rendezvényünkön, kiváló alkalmat nyújtva a testvériskoláinkkal való szorosabb együttműködésre, barátkozásra, magyar népi kultúránk, néphagyományaink megismerésére. Az ünnepség megnyitóját megtisztelte jelenlétével Kiss Ferenc tanfelügyelő

is. A megnyitó után a diákok népdaléneklő- illetve rajzversenyen mutathatták be tehetségüket és tudásukat. Ezt követően az iskola Kisépületébe látogattak el, ahol Mesemorzsa foglalkozáson vettek részt Bíró Erzsébet meseterapeuta irányításával. Az eredményhirdetés és a közös ebéd után városnézésre és egy jól kiérdemelt fagyizásra került sor.

A népdalvetélkedőn Szilágyi Boróka, Dénes Ildikó és Viszhányó Aranka pedagógusok rangsorolták a bátor énekeseket, akik a következő helyezést érték el: I. díjat Juhász Pálma és Demeter Zsófia Temesvárról, II. díjat az aradi Kovács Krisztián, illetve a temesvári Mureșan Emma India ért el. III. díjban részesült Szűcs Tamás és Mányi Bianca, mindkettő Temesvárról.

Dicséretet kapott a temesvári Jurescu Lara és Flori Mária Izabella.

Különdíjban részesítette a zsűri az újszentesi Dudás Szabó Krisztinát és a temesvári Kasza Noémit, Koblicska Máriát, Veres Júliát és Dotterer-Kiszely Mátét.

A rajzversenyen egy felolvasott magyar népmese alapján dolgozták ki munkájukat a tanulók szabadon választott technikát alkalmazva. A következő helyezést állapította meg Nüszl Erzsébet, Tamási Emese és Milos Edit pedagógusok: I. díjat kapott az aradi Horváth Szilvia Viktória, a temesvári Szűcs Petra és Micșa Mária, II. díjat Dudás Szabó Dávid Újszentesről, Kincses Ákos Vésztőről és Farkas-Erdély Anikó Temesvárról, valamint III. díjat Ciolac Anna, Demeter Ágoston, Spier Márk Temesvárról.

Dicséretet értek el Lévai Miranda Vésztőről, Hegedűs Dávid Újszentesről Ambrus Antal, Bálint Szilvia, Chilom Nikolett, Ugron Emese, Oláh Oszkár Temesvárról.

Különdíjban részesült Szabó Lilla Vésztőről, Teleky Lilla Aradról, Klein Noah, David Sebastian és Blaga Rafael Temesvárról.

A különdíjakat a Bartók Béla Alapítvány, az Eszterlánc Kulturális Egyesület, az Integratio Alapítvány, a Pro Folk Egyesület és a RMPSZ ajánlotta fel.

Örömünkre szolgált, hogy újra alkalmat tudtunk biztosítani a különböző országokba, iskolákba járó magyar diákoknak az ismerkedésre, a baráti kapcsolatok kialakítására, a pedagógusoknak pedig a szakmai tapasztalatcserére. Bízunk abban, hogy a kialakult kapcsolatokat az összefogás jegyében tovább építjük, ápoljuk hasonló találkozóinkon.

A program támogatói a Communitas Alapítvány és a Bartók Béla Alapítvány. Köszönet mindenkinek, aki hozzájárult a rendezvény sikeréhez!

Pál Krisztina, Milos Edit, Tamási Emese tanítónők

A Sziporka diáklap meseíró versenyének eredményhirdetése

Az év elején meseíró versenyt hirdetett a Sziporka. Nagy örömünkre szolgált, hogy 31 ügyes kisdíák küldte el az adott határidőre a Répa úrfiról szóló alkotását. A szakmai zsűri, azaz Boros Emília (tanítónő), Crepelca Kovács Beatrix (tanítónő), Kedves Emőke (rendező), Makkai T. Csilla (digitális filológus), Marossy Boglárka (magyarnyelv- és irodalomtanár) és Pál Krisztina (tanítónő) értékelték a jeligével ellátott meséket. Ezúton is köszönjük a munkájukat!

II.osztály

I.díj: Gönczi- Fórika Attila (Bartók Béla Elméleti Líceum)

II.díj: Varga Miklós (Téglás Gábor Elméleti Líceum)

III.díj: Cristescu Brigitta (Téglás Gábor Elméleti Líceum)

Dicséret: Bekő András és Kovács Dalma (Bartók Béla Elméleti Líceum), Széll Réka (Téglás Gábor Elméleti Líceum).

III.osztály

I.díj: Ari-Török Brittany (Bartók Béla Elméleti Líceum)

II.díj: Jurescu Lara (Bartók Béla Elméleti Líceum)

III.díj: Dotterer-Kiszely Máté (Bartók Béla Elméleti Líceum)

Dicséret: Balázs Anna Zsuzsanna, Kasza Noémi Réka és Lábadi Glória Melinda Elisabeth (Bartók Béla Elméleti Líceum)

Különdíj: Demeter Ágoston (Bartók Béla Elméleti Líceum)

IV.osztály

I.díj: Porzsolt Botond (Székely Mikó Kollégium)

II.díj: Demeter Zsófia (Bartók Béla Elméleti Líceum)

III.díj: Flori Izabella (Bartók Béla Elméleti Líceum)

Dicséret: Maróti Magor-Örs, Nemes Gyopár és Para Luca (Székely Mikó Kollégium)

Gratulálunk mindenkinek! Az eredményhirdetésre a Bartók Béla Elméleti Líceum étkezdéjében került sor.

Kasza Gabriella, versenyfelelős

A meseíró versenyen I. és II. díjat nyert alkotások:

Répa úrfi és társai kalandos utazása

Egy hajnalban Répa úrfi, az iskola zöldségeskertjének kis lakója, lépteket hallott. Meglátta a szakácsot, aki éppen néhány felnőtt zöldséget vitt el. Megkérdezte a többieket:

- Mi történik? Hova mennek a felnőttek?
- Elmennek a konyhába, hogy étel legyen belőlük – mondta a felnőtt Krumpli Bence.
- Mi az az étel? – kérdezte Répa úrfi.
- Hát ez az életünk értelme – mondta Cékla mama. Minden zöldségből étel lesz, mégpedig nagyon finom.

Délben összegyűltek a zöldség-gyerekek a titkos kunyhójukban. Egyszer csak megszólalt Répa úrfi:

- Hallottam, ha megnövünk, ételek leszünk. De miért ne lehetnénk most? Ki jön velem a konyhába?

- Én mennék!- mondta Krumpli Péter.
- Jöhetek én is? – kérdezte Káposzta Krisztina.
- Talán én is mennék – jegyezte meg Petrezselyem Pál. Padlizsán Lilla, te nem jössz?

Hiszen te vagy a legbátrabb lány!

- De hogyan gondoltátok? Mikor indulnánk? – érdeklődött Lilla.
- Én úgy gondoltam, hogy éjszaka erednénk útnak, szólalt meg Répa úrfi.
- Sajnos nekem nem jó, mondta Lilla, de itthon tudlak fedezni benneteket.
- Jó, akkor mi éjfélkor találkozunk ugyanitt – szólt Répa úrfi.

Úgy is lett. Éjfélkor a zöldség-gyerekek csapata leugrott a zöldségeskert széléről, átszaladt a kinti osztálytermen és beosont a konyhába. Körülnéztek. Volt ott sok szék, asztalok, fogas. Továbbmentek. Egy másik helységben meglátták önmagukat.

- Hé, ezek mi vagyunk! – kiáltotta Káposzta Krisztina.

Meghallotta ezt a fakanál. Meglepődve kérdezte:

- Hát ti kik vagytok?! Csak nem a falról jöttetek le?
- Nem! Mi elszöktünk a zöldségeskertből, hogy megnézzük milyen ételnek lenni.
- Jó, akkor üdv nektek a konyhában. Milyen ételek szeretnétek lenni? Leves, főzelék,

körítés vagy saláta? Mi a vágyatok?

- Én levesbe szeretnék kerülni- mondta Répa úrfi.

- Jó, szólt közbe a merőkanál. Aki levesbe akar jutni, annak előbb le kell vetkőznie, meg kell fürödni, aztán be a levesbe.

- De azt hogy csináljam?

- Gyere ide hozzám, hívta a hámozógép. Ide bebújsz, s amikor kibújsz, már mehetsz a levesbe!

- Jó, indulok. Te nem tartasz velem, Petrezselyem Pál?

- Jövök, várj meg.

Már akart ugrani a hámozóba, de ekkor megszólalt a gép:

- Állj, ne gyere még! Előbb vedd le a zöld parókádat!

Petrezselyem Pál így is tett, majd Répa úrfi után szaladt. Mikor mindketten kijöttek a hámozógépből, beleugrottak a levesbe, s boldogan úszkáltak. Ekkor a zöld petrezselyemlevél-paróka mellé ugrott Kele, a kés, s egy szempillantás alatt apró darabokra vágta.

- S te, kis káposzta, te nem szeretnél káposztasaláta lenni? – érdeklődött Kele.
- Milyen az a káposztasaláta? Finom?
- Persze, nagyon is finom. Meg ráadásul egészséges is!

- Akkor igen, szeretnék saláta lenni, ha lehet.
- Ehhez mit szólsz, fakanál? – kérdezte Kele.
- Jó ötlet. Rajta!
- Hát velem mi lesz? – nézett kérdően a fakanálra Krumpli Péter.
- Esetleg nem lennél krumplipüré? Úgy tudom, rántott hús lesz ebédre, ahhoz meg jól illik a püré.
- Rendben, legyen – egyezett bele Krumpli Péter- Mit csináljak?
- Ugorj be te is a hámozóba, majd a vizesfazékba, s amikor megfőttél, akkor majd én kezelésbe veszek- mondta a krumplitörő.
- Utána meg én keverlek össze tejjel, vajjal- szólt a fakanál.
- Jó, indulok- közölte Krumpli Péter.

A fakanál pedig megbeszélte a fűszerekkel és a konyhai eszközökkel, hogy vegyék ki a részüket a munkából, s utána menjenek vissza a helyükre, vagy kapcsolják ki magukat. Így történt, hogy néhány óra múlva készen volt a krumplipüré, a káposztasaláta és a zöldségleves.

Mikor reggel belépett a szakács a konyhába, azt hitte, káprázik a szeme. Megdörzsölte, de nem változott semmi. Fogott egy kanalat, megkóstolta az ételeket.

- Hmmm... Nagyon finom! Már csak a rántott húst kell megcsinálnom, s kész az ebéd. De ugyan bizony mi történt? Varázslat, vagy esetleg valami manók jártak itt? – morfondírozott magában.

Bizony, ha a szakács tudta volna, hogy mindez Répa úrfi és társai kíváncsisága miatt történt, biztosan még jobban csodálkozott volna. Aki nem hiszi, járjon utána.

Gönczi-Fórika Attila, Lépésről lépésre II. osztály

Répa úrfi és társai -Paradicsom megmentése-

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy veteményes. Ebben a veteményesben lakott: Répa úrfi, Retek, Saláta, Karalábé, Paradicsom és Paszuly. Ezek a zöldségek egy boldog gazdának a zöldségei voltak. A veteményes egy kicsi házikó előtt volt. A házikó pedig egy Kibéd nevű faluhoz tartozott.

Az egyik este, mikor a zöldségek csendben aludtak, az utcában valami brummogás hallatszott, majd megállt, és két ember tűnt fel a sötétségben. Az egyik a gazdájuk volt, a másik egy ismeretlen. Egyszer csak lecsapott az ismeretlen és felkapta Paradicsomot. Aztán megint brummogott valami, és Paradicsom meg az ismeretlen eltűntek. De Paradicsomnak olyan hangja volt, hogy több mint két kilométerre is elhallatszott a kétségbeesett kiáltása:

- Segítség! Segítség!

De hiába kiabált, nem jött senki. Így aztán Paradicsom nem lakott többé a zöldségekkel.

Reggel Répa úrfi sírásra lett figyelmes. A sírás gazdája pedig nem volt más, mint Paszuly. Hiába vigasztalta Karalábé is, az még mindig sírt.

- Elvesztettem a barátomat! Elvesztettem a legjobb barátomat!- szipogta.

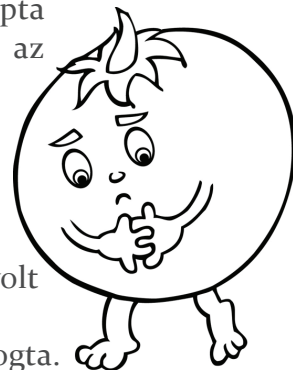
- Ne sírj! – vigasztalta Karalábé.

- Mi megkeressük! – mondták egyszerre Répa úrfi, Retek és Saláta.

- Karalábé és Paszuly, ti maradjatok itt! – parancsolta Répa úrfi.

- Bosszút állunk az ismeretlenen! – szólt Saláta – Kezdődjék a Paradicsom megmentése hadművelet!

Így nekivágtak az útnak. Az első akadály a kapu volt.

- Másszunk át fölötte! – adta ki a parancsot Répa úrfi – Vagy inkább alatta?

- Azt hiszem jobb fölötte – vélte Retek.

Felmásztak a szegekkel és fadeszkákkal felfegyverzett kapura. Végül nagy nehezen kiértek az utcára. Mendegéltek, lassan elhagyták Kibédet, majd hosszú-hosszú gyaloglás következett, míg végül elértek Parajdra. Ott felszálltak a vonatra és egészen Gyergyóig jutottak.

- Innen már gyalog megyünk – jelentette ki Répa úrfi.

- De honnan tudjuk, merre kell menjünk? – kérdezte Saláta.

- Én emlékszem a kocsi mintájára – szólalt meg Retek.

- Nézd csak! – kiáltott Saláta.

- Igen, az az! – mondta Retek is, meglátva az arra menő autót – Csak ugranunk kell!

- Én számolok! - jelentette be Répa úrfi – Három, kettő, egy, éééés!

Ugrottak és szerencsére a kocsi akkor jött, amikor ugrottak. Az autó tetején landoltak. Így az autó elvitte őket egészen Sepsiszentgyörgyig. Amikor a kocsi megállt, Saláta benézett az ablakon és először nem látott mást csak egy gyereket. Majd észrevette Paradicsomot, de mire szólt Répa úrfinak és Reteknek, az ismeretlen elkapta Paradicsomot, és a gyerekével együtt bement a házba.

- Láttam Paradicsomot! – kiáltotta Saláta – Bement az ismeretlennel és a gyerekével a házba.

-Akkor mi is bemegyünk a házba! – adta ki a parancsot Répa úrfi.

Felmásztak a párkányon, s azt látták, hogy az ismeretlen Paradicsomból paradicsomlevest akar készíteni. Akkor Répa úrfinak egy ötlete támadt. Elmondta a társainak is. Az pedig az volt, hogy az ismeretlen arcába dobják a forró vizet. Így is lett. Mikor az ismeretlen fakanál után kutatott, Retek és Saláta a fejére öntötte a forró vizet.

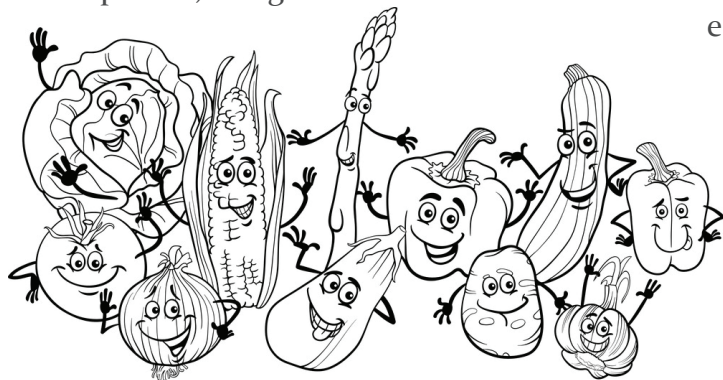
- Áááááá! – ordította az ismeretlen.

Kihasználták az alkalmat és kiugrottak Paradicsommal együtt az ablakon.

- Köszönöm, hogy megmentettetek! –hálálkodott Paradicsom.

Répa úrfi, amíg társai kimentették Paradicsomot, kigörgette a gyerek gördeszékját, így ezen indultak vissza Kibédre.

Nagy volt az öröm Kibéden! Paszuly megköszönte, hogy visszahozták a legjobb barátját. Itt a vége, fuss el véle!

Varga Miklós, II. osztály,

Téglás Gábor Elméleti Líceum, Déva

Az izgalmas kaland

Répa Rudi úrfi és társai elindultak kalandos útjukra. Az út célja a zöldségkiállítás volt, melyen be szerettek volna mutatkozni.

Mentek, mentek, mendegéltek szépen egymás után. Már dél volt, a nap erősen sütött az égen, de biztatva egymást, füttyörészve haladtak előre az úton. Egyszer csak egy hatalmas robajra lettek figyelmesek, de mire feleszméltek volna, valami vagy valaki a levegőbe repítette őket. Hát , uramfia! egy hatalmas, bozontos kutya rohant el mellettük, de akkora , hogy a lélegzetük is elállt. Mire földet értek ismét mindannyian a keletkezett légáramlat végett, egy barlang bejáratánál találták magukat. Hagyma Hanna bátran megszólalt, mintha eddig mi sem történt volna:

- Bemegyünk?

- Ejnye, Hannácska, nézd milyen sötét van odabent- mondta Karalábé Karcsi.

Aztán hosszú vitatkozás után mégis úgy döntöttek, hogy szerencsét próbálnak. Elöl ment Répa Rudi, aztán a bátor Hagyma Hanna, őt követte Paszternák Lajos, Karalábé Karcsi, Padlizsán Peti, Karfiol Katica, a sort pedig a félénk Zeller Zita zárta. Amint haladtak előre, hangokat hallottak, néha patadobogást, másszor bagolyhuhogást vagy éppen kígyósziszegést. A zöldségsapat félve haladt előre. Egyszer csak egy nagy világosság támadt a láthatáron. A meggondolatlan Hanna kiugrott a sorból és előre rohant, a többieknek több sem kellett, utána vetették magukat, éppen vesztükre. A barlang kijáratához értek, ahol meg akartak állni, de már túl késő volt. Hallani sem hallották egymás hangját a robajló vízesés zajától. Megcsúsztak s csak érezték, ahogyan a vízáradat magával ragadja őket. Akkor tértek észhez, mikor a hegy lábánál folyó vízbe landoltak. Érezték, hogy sorra elsüllyednek, ha nem találnak kiutat. Mostmár Hanna sem okoskodott, csak segítségért kiabált. Répa Rudi a számlálással volt elfoglalva, meg akart győződni, hogy mindenki túlélte az esést. Zellez Zita szipogott nagyokat:

- Bárcsak ne is indultunk volna el!

Egyszer csak Paszternák Lajos felkiáltott:

- Nézzétek, ott van egy farönk! Várjuk meg, míg közelebb sodorja a víz, aztán kapaszkodjunk bele mindannyian!

Úgy is tettek. A víz pedig sodorta őket tovább, tovább, míg egy csendes helyen a part mentén húzódó bokrokba fel nem akadt a fadarab. Rögtön kiugrottak a partra, s hát láss csodát, üde zöldségekké váltak, a hideg víz felfrissítette őket.

Pár óra gyaloglás után megtudták, hogy éppen abba a városba jutottak, ahol a zöldségkiállítás tartották.

Mondanom sem kell ugye, hogy ők nyerték el a fődíjat, s ha azt kérdeznéd, mi lett a sorsuk, lehet, hogy egy háziasszony vásárolta meg őket vagy pedig egy iskolaszakácsa, hogy finom, egészséges ételt készítsen belőlük a gyerekeknek.

Ari-Török Brittany, Hagyományos III. osztály

A kaland

Volt egyszer, hol nem volt, volt egyszer egy Répa Úrfi. Ő és a barátai, Hagyma Koma, Édes Retek és Hosszú Paszternák egy kertben éltek. Egyszer Répa Úrfi így szólt:

- Figyeljete! Az emberek mindig másokat visznek el ételt készíteni, minket meg itt felejtene! Mi lenne, ha mi mennénk el egy étterembe, kifőzdébe, ahol egy ügyeskező szakács belőlünk is készít egy finom, ínycsiklandozó levest?

- Ez nekem jól hangzik- válaszolta Hosszú Paszternák.

- Nekünk is- mondták a többiek.

Elindultak a hosszú útra. Mentek, mendegéltek és megpihentek egy picit egy kis fa alatt.

- Ti kik vagytok?- szólt egy vékony hang.

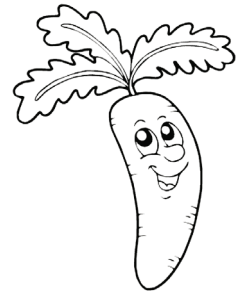
Egy kis burgonya volt előttük. A háta mögött még jött egy saláta, egy káposzta, egy csípőspaprika és egy padlizsán.

- Mi Répa Úrfi, Hagyma Koma, Édes Retek és Hosszú Paszternák vagyunk- válaszolta Répa Úrfi. Elindultunk, hogy egy ügyes szakácsot keressünk, aki belőlünk is finom ételt tud készíteni. Ti is velünk jösztek?

- Persze! Jövünk! Már nagyon meguntuk ezt a helyet, válaszolta a padlizsán. Mellesleg bemutatkozunk, én vagyok a Burgonya gyerek, ők pedig Saláta néni, Káposzta bácsi, Csípős Paprika és Szép Padlizsán.

A kilenc barát útra indult. Mentek, mendegéltek, amikor egy nagy diófához értek, amelyik nem engedte őket tovább menni.

- Jó napot kívánok, pajtásom!-szólt Hagyma Koma.

- Én pajtás?- válaszolt a diófa.
- Kérlek, engedj minket tovább!- könyörögtek a zöldségek.
- Nem, nem akarom! Csak ha valamelyik közületek itt marad velem- mondta a fa.
- Jól van, akkor felmászunk rád, így könnyebb lesz átmenni!- mondta mérgesen Répa úrfi.
Felmásztak és amikor az első ághoz értek, már nagyon fáradtak lettek. Másztak és csak másztak, amíg nehezen a fa tetejéhez értek.

- Most az a kérdés, hogy fogunk lemenni innen anélkül, hogy lepotyognánk-kérdezte rémülten Burgonya gyerek.

- Nekem van ejtőernyőm, használhatjuk ezt!- szolt Saláta néni.

- De hát mi kilencen vagyunk! Hogy boldogulunk csak egy ejtőernyővel?- kérdezte Édes Retek.

- Úgy, hogy mindenki felkapaszkodik rá!- válaszolt a saláta.

Így hát a zöldségek sikeresen lerepültek a nagy diófáról.

- Egy, kettő, három, négy, öt, hat, hét, nyolc, kilenc..... számolta Répa úrfi a leért zöldségeket.

- Tízen vagyunk?- csodálkozott Káposzta bácsi.

Hiszitek vagy nem, előttük állt egy hétfejű nyúl, ő volt bizony a tizedik. A hatalmas nagy nyúl megfogta Répa úrfit, amire az kétségbeesetten ordibálni kezdett. De Csipős Paprika felmászott a nyúl egyik fejére, és csipős levet fröcskölt a szemébe. A nyúl üvöltve ledobta Répa úrfit és elszaladt.

Ezután a kilenc barát továbbindult. Már nagyon fáradtak voltak, amikor egy házikóhoz értek. Váratlanul két nagy kéz felemelte és a házba vitte őket.

A konyhában várta őket egy meleg vízzel teli fazék. A gazdasszony megmosta a hullafáradt zöldségeket és betette őket az edénybe. Végre a forró vízben pihentek! Olyan jól érezték magukat, mint mi az emberek, amikor egy jakuzziban fürdünk.

Beteljesült a zöldségek vágya. Az asszony finom, tápláló levest készített belőlük és családjával jóízűen megette.

Jurescu Lara, Hagyományos III. osztály

Répa úrfi nagy kalandja

Ez a mese pont úgy indul, mint mindegyik mese.

Egyszer vót, hol nem vót, volt egyszer egy hatalmas erdő, a Zöldségek Erdeje. Ebben az erdőben volt egy falu, de nem olyan nagy, mint a mi falunk, hanem egy aprócska falu. Ott éltek az erdei zöldségek. Nagy boldogság volt ott, de egyszer jött egy gonosz Embör. Nagyon meg voltak ijedve a zöldségek, és nem hiába. Mindenkit elraboltak, csak öten maradtak, de megfogadták, hogy meg fogják menteni a társaikat. A zöldségek neve: Gömböc Gomba, Paradicsom Piroska, Répa úrfi, Káposzta Karcsi és Bógós Brokkoli. Eldöntötték, hogy elindulnak a társaik megmentésére.

Így hát elindultak útjukra.

Először el kellett jussanak a Teremtő földjére, ahol hemzsegtek a nyulak, utána a Nagy Lóhoz, majd a Magányos hegyhez.

Hamarosan odaértek Teremtő földjéhez, ahol megszólította őket valaki:

- Zöldségeim, vigyázzatok magatokra, nagyon sok nyúl hemzseg ezen a területen, felfalnak titeket.

- Tudjuk! – mondták a zöldségek. De mennünk kell!

- Zöldségeim, gyalogszerrel nem fogtok élve átjutni a Teremtő földjén.

Azzal elhívta a zöldségeket a kunyhójához, odaadott nekik öt lovat. Felpattantak a zöldségek a lovak hátára, elköszöntek és elindultak. Útközben megszabadultak a nyulaktól,

de megtámadta őket tíz farkas, ők csak mondogatták:

*Zöldség, ne félj,
nem leszel ebéd!
Legyen erőd,
mert az a nyerő!*

Elkezdett esni az eső, vihar kerekedett, a farkasokba belecsapott a villám, és mind kifeküdtek. Mentek, mendegéltek tovább, megérkeztek Nagy Lóhoz. Ott mindenki nagyon kedves volt velük, jól tudtak haladni. A Magányos hegy lábánál azonban nyilakkal kezdték lőni őket, mindenkit elkaptak, csak Répa úrfit nem, mert ő elbújt egy nagy kő mögé. Egyedül kieszelt egy új tervet. Leste, hogyha jön-e egy szekér, belemászik, és így bejuthat a gonosz Embörökhöz, akik szívtelen emberek voltak.

Egyszer meglátott egy szekeret, aztán uccu. Bejutott a hegybe, és odament az irányító szobához. Amikor a főnök nem nézett oda, hamar hátból leütötte, megszerezte a kulcsokat, majd elindult a cellákhoz, hogy kiszabadítsa a zöldségeket. Ekkor egy riasztó elindult, és jöttek az örök, de ők gyorsabbak voltak, és lerázták őket. De a főnök el kezdett rohanni feléjük, Répa úrfi egy ütésből leütötte, és a zöldségek hazamentek a falujukba. Elkezdték az ünneplést, és Répa úrfit megválasztották a vezetőjüknek, mert ő mentette meg őket.

Máig is boldogan élnek, ha meg nem haltak.

Porzsolt Botond, IV. A osztály, Székely Mikó Kollégium, Sepsiszentgyörgy

Nagymama modern konyhája

Egy szép tavaszi napon Klára mama elültette kertjébe Répa úrfit és társait: Retek Norbit, Hagyma Hannát, Krumpli Katinkát és Ferit, Káposzta Bercit, Vinetta Vicát és Zeller Zsoltot. Szépen gondozott veteményeséből kora ősszel már be lehetett volna takarítani a termést. De egy sötét éjszakán a zöldségek egy része, akiket az imént felsoroltam, titkos tervet eszeltek ki: megszöknek a kertből. Répa úrfival az élükön fel is kerekedtek, és lopakodva kiosontak az utcára. Útközben megkérdezte Zeller Zsolt:

- Merre megyünk?

- Egy olyan helyre, ahol csak velünk foglalkoznak! – mondta Répa úrfi.

- De hát hogycsak csak velünk foglalkoznak, mert szerintem már így is fontosak vagyunk!

- Elegem van már abból, hogy a hús és a sülték mellé raknak köretnek! Végre én is főétel szeretnék lenni! – mondta Répa úrfi.

- Oké, de mik lehetnének? – kérdezte Zeller Zsolt.

- Hát a Krumpli családból házi készítésű fűszeres csipsz lesz, Vinetta Vicából előkelő padlizsántorony, Retek Norbitól saláta, belőled pedig finom tejszínes zellerkrémleves, amiben úszkálhatsz. Káposzta Berciből párolt káposzta almával, Hagyma Hannából pedig, aki mindig megríkatja az embereket, beteg emberek számára gyógyító hagymatea.

- Vagy úgy! Most már értem, eléggé finom leszek, úgy érzem!

- Még nem árultam el, hogy én mi szeretnék lenni.

- Miért, mi leszel? – kíváncsiskodtak társai, ahogy a hajnali fényben bandukoltak a mezőn.

- Engem ropogós rántott sárgarépa hasábnak készítenek majd el – dicsekedett.

Közben a dombok között feljött a nap, a madarak csicseregtek, és a zöldségek megálltak lefényképezni a napfelkeltét.

- Milyen szép! - gyönyörködtek benne.

Tovább menve, eléjük toppant egy mezei nyúl, aki meg akarta őket enni.

- Miért bántanál minket? – kérdezte Répa úrfi.

- Mert éhes vagyok, nem ettem már nagyon rég ilyen finom falatokat! Ezért szeretnék bekapni titeket!

- Látjátok, neki ti vagytok a főétel! – sikoltott Hagyma Hanna.

- Futás! – kiáltották.

A nagy rohanásban egyszer csak a városban találták magukat, ahol tömbházak, parkok és üzletek közé keveredtek.

- Milyen nagyok ezek az épületek! – mondta Vinetta Vica.

- És mennyi ember jön – megy az utakon! – csodálkozott Krumpli Katinka és Feri.

Hamarosan egy étterem előtt álltak meg, amin hatalmas felirat állt: „Nagymama modern konyhája”

- Hát ez szuper! Épp ide készültünk! – kiáltották.

És ebben a pillanatban kijött az egyik felszolgáló, felkapta és bevitte őket.

- Sikerült! - ujjongtak. Végre mi is előkelő ételek leszünk!

Bent már finom illatok terjengtek a levegőben. Ott találkoztak más zöldségekkel is, akikből már különleges ételek készültek.

- Látjátok, mi is ilyen finomak leszünk! – mondta Répa úrfi boldogan. Hamarosan elkészültek belőlük az előre megálmodott ételek, és fel is szolgálták őket. Így vált valóra Répa úrfi és társai álma a Nagymama modern konyháján.

Demeter Zsófia, Hagyományos IV. osztály

Versek

A madarak

A kékcinke repked az égen,
Csiripel vígan, szépen.
A gólya elment délre,
De újra itt van végre.
Sokféle madár létezik,
De én csak ennyit akartam leírni.
A macska meg akarja fogni őket.
Néha sikerül a fogása,
De ez az élet körforgása.
Vége!

Szentpéteri Lenke, Hagyományos II. osztály

A tavasz

A tavaszi vakáció véget ért
Mindenki az iskolába visszatért.
Hozott a Nyuszi sok ajándékot,
Főleg társasjátékot.

A fű zölden virít,
Minden virág színesen rikít.
A növények csíráznak,
Lepkék repdesnek vidáman.

Hajnalban, korán reggel,
Madarak gyönyörű dala ébresztget.
Fakopáncsokat látok,
Ha a fákra nézek fel.

Méhek zümmögő hada
Száll virágról virágra.
Gyűjtik a finom mézet
A gyerekek örömére.

Felhők ritka serege
Néha tekint be az égre,
A nap melengető sugara
Símogatja arcunkat.

Minden gyerek várja már,
Hogy jöjjön a vakáció s a nyár,
Hogy sétáljanak a szabadba
s utazzanak a tengerpartra.

Muşceac Norbert, Hagyományos III. osztály

Válogatott írások

A varázshegy legendája

Réges-régen, amikor még léteztek tündérek, élt egy nagyon ritka unikornisfaj. Azért volt ritka, mert csak pár született tiszta fehérén. Akkoriban ők voltak a teremtők és egy hegyet kellett a csapatuknak építsenek. Így keletkeztek a hegyek. De már nincs annyi ilyen hegy megmaradva. El is mondom, hogy miért.

Abban az időben a fehér unikornisokat vadászták varázserejük miatt. Folyton háborúskodtak velük az irigyek. A csodaerdőben nem csak egy hegy volt, mint most, hanem volt öt egyforma. Csak ez maradt meg, melynek neve: Varázshegy.

Miért ez maradt talpon? Mert ezen a hegyen laktak a tündérek. Biztosan azon töprengtek, hogy honnan jött az erejük: a hegyről, egy szép vízesés folyt le, patakja csordogált az erdőben is. Annak vizével kellett megtölteniük a tündérek nyakláncát. Nem engedhették, hogy kiszáradjanak, mert erejüket veszítették volna.

A teremtő unikornis úgy döntött, hogy épít magának egy szigetet, ahol zavartalanul élhet. Ez a sziget ma is létezik, de csak az láthatja, aki hisz a varázsban.

Kasza Noémi Réka, Lépésről lépésre III. osztály

Az elveszett cica

Volt egyszer, hol nem volt, volt egyszer két lánytestvér, úgy hívták őket, hogy Evelyn és Lara. Mivel nagyon szerették a macskákat, születésnapjukon három kiscicát kaptak.

Egy nap, a legkisebb cicus, amelyiket Kyrának hívtak, elveszett. A lányok el kezdték keresni mindenhol a cicát.

- Kyra! Kyra! Hol vagy? Gyere ide...! - mondta Evelyn.

- Kyraaaa...! Hol bujkálsz, te kis huncut? Kyraaaa! - hívogatta hangos szóval Lara is.

Jó pár óráig keresték, minden helyet felkutattak a házban és az udvaron is, de Kyrának nyoma sem volt. A sok keresés után, egy bokor alatt megtalálták Kyra nyakörvét. A lányok azt hitték, hogy valami baj történt vele.

A következő napon, az iskolában sem tudtak igazán figyelni, mert szomorúak voltak Kyra elvesztése miatt. Amikor hazaértek az iskolából, újból egész estig az utcákon keresték a cicát, de nem találták. Másnap reggel, készítettek néhány plakátot, rajta Kyráról készült legsikeresebb fényképpel, melyet a következő felhívás követett: "Elvesztettük kiscicánkat, Kyrát! Fehér szürke pöttyös. Aki megtalálja, kérjük hívjon fel az alábbi telefonszámon: 1234567!". A plakátokat felragasztották az utcákon lévő oszlopokra.

A lányoknak nem kellett sokáig várniuk, míg megcsörrent a telefon. Kyrát egy kedves hölgy találta meg, ki ugyanabban a városnegyedben lakott, mint a leánykák. Elmesélte, hogy a kiscica nyávogva, éhesen kóborolt az utcán, s ő befogadta, reménykedve, hogy a gazdája hamarosan keresni fogja.

Nagy volt az öröm, amikor másnap a lányok elmehettek Kyráért, és újra magukhoz ölelheték házi kedvencüket. Hálásan köszönték a hölgy jóságát, s hazafelé megbeszéltek, hogy ezentúl jobban fognak ügyelni pajkos kiscicájukra.

Jurescu Lara és Nagy Evelyn, Lépésről lépésre III. osztály

MESEBOLT

A második kékcinkék a következő feladatot kapták fogalmazásból: Képzeld el egy olyan boltot, ahol meséket árulnak! Mesebolt címmel találd ki egy történetet! Íme néhány különösen jól sikerült alkotás:

„Meseboltban tündérek tündérszoknyát árulnak, a kerti törpék porcelán csészéket. Pókok fonalat, a vízilányok jegyeket az esti bemutatóra. Manók aranyernyőt, az öreganyók pedig kendőket.

Sok érdekes dolog van ott. Vége!”

Szentpéteri Lenke, Hagyományos II. osztály

„Volt egyszer egy mesebolt. Abban a meseboltban sok mese volt. Az eladók törpék voltak. Jött három öreganyó és azt kérdezte:

-Hol lehet vásárolni a „Tó tündére” című mesét?

-Kövessék a vízilányokat és az óriást, majd a pókot és az egeret. Ők elvezetnek a manókhoz. Őket kell kérdezni! Biztos, hogy meg fogják találni.

Így a mesét megtalálták és boldogan éltek, míg meg nem haltak.”

Bálint Anna Kate, Hagyományos II. osztály

„Egyszer volt, hol nem volt, volt egy kislány, aki nagyon szerette a könyveket. A tündéres, a vízilányos, a törpés és a manós könyveket. Egyszer, amikor a kislány a mesebolt felé indult, találkozott két öreganyóval:

- Hová tartasz kisleány? – kérdezték tőle.

- Én a mesebolt felé tartok – felelte a kisleány - Hát maguk?

- Mi sehová – felelték az öreganyók – Te csak menj! – biztatták a kislányt.”

Márton Emma, Hagyományos II. osztály

„Hol volt, hol nem, volt egyszer egy mesebolt, de nem akármilyen mesebolt volt, mert ott meséket árultak. Egyszer eljött egy tündér, belépett az ajtón, de nem látott senkit bent. Megállt és fülelni kezdett. Egy pillanatig nem hallott semmit, de aztán halvány nevetésre lett figyelmes, és egy pillantás alatt előbukkant egy pók, három öreganyó, négy vízilány és tizennégy manó.

A tündér megvett egy mesét és boldogan ballagott hazafelé.”

Orgonaş Agnes, Hagyományos II. osztály

MOTOR KVÍZ

Sziasztok! Az előző cikkemben ígértem, hogy elhozok nektek egy kvízt a motorokról. Mielőtt elkezdenéd, olvasd el a Kis kíváncsiskodó cikket (I. félévi Sziporka, 13. oldal)!

1. Milyen kérdés merült fel bennem:

- a) Hogyan kell fogalmazást írni?
- b) Miként működnek a motorok?
- c) Mit csinálnak az állatok télen?
- d) Milyen tehetségem van?

2. Miről írtam a Kis kíváncsiskodóba?

- a) A vonatokról.
- b) A dízel motorokról.
- c) A benzin motorokról.
- d) A villanymotorokról.

3. Mi mozog motor hengerében?

- a) Dugattyú
- b) Lendkerék
- c) Főtengely
- d) Pumpa

4. Mit írtam az előző cikkembe(a Kis kíváncsiskodóba), hogy mikor találták fel az első benzinmotort?

- a) 1876-ban
- b) 1892-ben
- c) Nem írtam, hogy mikor.
- d) 2018-ban

5. Mi történik a 3. ütemben a keverékkel a motorban?

- a) Kinyomja a füstöt.
- b) Összenyomja.
- c) Beszívja.
- d) Felrobban.

Ha befejezted, akkor van még egy megfejtés. Használd a bekarikázott válaszokat, és írd le a megfejtést úgy, hogy át alakítod a betűket a kódokat használva: a=t, b=m, c=o, d=r!

Megfejtés: _____

ÉRDEKESSÉGEK

Tudtad, hogy...

- ◆ az első négyütemű benzin motort már 1876-ban feltalálta Nikolaus August Otto német feltalálós?
- ◆ a négyütemű benzinmotor előtt már 1860-ban Étienne Lenoir belga feltalálós feltalálta a kétütemű gázmotort?
- ◆ 1892-ben Rudolf Diesel német feltalálós feltalálta a dízelmotort?

Megoldókulcs: 1. kérdés - b. válasz; 2. kérdés - c. válasz; 3. kérdés - a. válasz; 4. kérdés - c. válasz; 5. kérdés - d. válasz. (Megfejtés: Motor)

Remélem tetszett nektek. Akkor most el is búcsúzik tőletek, mert idén befejezem a IV. osztályt. Szép vakációt kívánok!

Fórika Tamás, Lépésről lépésre IV. osztály

Darida Antónia Beatrizs,
Lépésről lépésre II. osztály

Răducan Olívia,
Lépésről lépésre II. osztály

Szász Tímea,
Hagyományos II. osztály

Gyurma receptek házilag

➤ Főzhető gyurma

Hozzávalók:

- 25 dkg liszt
- 2 evőkanál só
- 2 evőkanál olaj
- 1 kávéskanál citromsav vagy borkősav (hogy ne penészedjen meg)
- 3 dl víz

Egy lábasban elkezdjük melegíteni a vizet, érdemes ilyenkor színeezni.

Majd beletesszük az összes hozzávalót, és folytonos keverés közben főzzük, míg összeáll az egész.

Lehűlés után folpack-ba csomagolni, és fedett tárolóedényben, a hűtőben tartani.

➤ Porcelán gyurma

Hozzávalók:

- 1 csésze szódabikarbóna
- 1/2 csésze kukoricakeményítő
- 3/4 csésze víz

A porokat összekeverjük, majd a vizet hozzáadva elkeverjük. Alacsony lángon "főzzük", míg sűrű gyurma állagú nem lesz. Ezután fóliába kaparjuk, és abba becsomagolva hagyjuk kihűlni. Formázás után kb. 80 fokra előmelegített sütőben lehet szárítani 1 órát, közben megforgatva. Figyelem! Nem sütni, csak szárítani, mert akkor megbarnul.

➤ Só-liszt gyurma

Hozzávalók:

- 300g liszt
- 2 dl víz
- 300 g só
- 2 tk. olaj

A hozzávalókat gyúrjuk össze. Étel festékkel színezzük.

Hozzávalók:

- 2 dl sűrű mosogatószer
- 2 l víz
- pamutfonal
- szigetelőszalag
- nehezék (fémkarika, csavaralátét)
- 1 ek. sütőpor
- 1 ek. kukoricakeményítő

Elkészítés:

Keverd össze a mosogatószerrel a sütőporral.

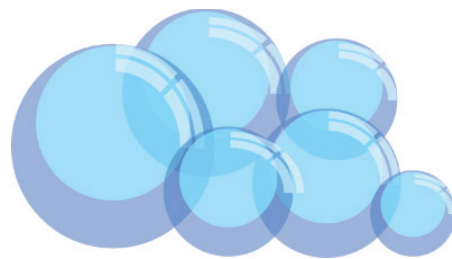
Alaposan dolgozd bele a kukoricakeményítőt - sűrű, krémes állagot fogsz kapni.

Öntsd fel a 2 l vízzel.

Szerezz be 2 db botot vagy műanyag csövet, vágj belőlük 40 centis darabokat, a fonalból pedig alakíts ki egy háromszöget, és csomózd rá a botok végére. A harmadik csomó megkötése előtt húzd rá a nehezéket, ez feszíti majd ki a fonalat. A csomókat végül rögzítsd a boton.

Ezután már csak a folyadékba kell mártogatni a fonalat a kertben, és még csak fújni sem kell - a szél majd megoldja és hatalmas buborékokat készít nektek.

Óriás szappanbuborék recept

NYÁRI BEJÁRÓTÁBOROK

ELŐKÉSZÍTŐ – IV. OSZTÁLYOSOK RÉSZÉRE:

Június 14-17 (négy nap):

1. Barangolás két keréken I. (csak biciklizni tudó gyerekeknek)
Korosztály: II–IV. osztály
Programvezetők: Magyar Petra, Szabó Csilla
2. Mesetábor
Korosztály: E–IV. osztály
Programvezetők: Balázs Melinda, Kasza Gabriella

Június 20-24:

1. Barangolás két keréken II. (csak biciklizni tudó gyerekeknek)
Korosztály: II–IV. osztály
Programvezetők: Kiss-Pataki Adél, Tasi Ottilia, Major Gabriella
2. Öt nap alatt a Föld körül
Korosztály: III–IV. osztály
Programvezetők: Milos Edit, Stan Orsolya
3. Aprókák néptánc-tábor (az iskola épületében)
Korosztály: a néptáncsoport tagjai
Programvezetők: Crepelca-Kovács Beatrix, Palkó Margit

Június 27-július 1:

1. Román nyelvű tábor (kezdő szint)
Korosztály: E–IV. osztály
Programvezetők: Băruță Kriszta, Niculescu Andra
2. Ficánka úszó- és játszótábor
Korosztály: E–IV. osztály
Programvezetők: Borbély Anita (úszóedző), Boros Emília, Varga Ildikó
3. Zöld alkotótábor (az iskolakertben)
Korosztály: I–IV. osztály
Programvezetők: Vinczeffy Kinga, Nüszl Erzsébet

Július 4-8:

1. Úszótábor és főzőiskola
Korosztály: E–IV. osztály
Programvezetők: Borbély Anita (úszóedző), Kovács Csilla, Debreczeni Cintia
2. Alkotótábor
Korosztály: E–IV. osztály
Programvezetők: Gaurean Cristina, Kása Melinda, Szűcs Edit

Július 11-15:

1. Sport és kézműves tábor
Korosztály: E–IV. osztály
Programvezetők: Muresan Noémi, Adorjányi Borbála, Apró Julianna
2. Úszó- és kézműves tábor
Korosztály: E–IV. osztály
Programvezetők: Borbély Anita (úszóedző), Kása Melinda, Szűcs Edit
3. Angol és kézműves tábor
Korosztály: III–IV. osztály
Programvezetők: Huszár Somogyi Gabriella, Kása Melinda, Szűcs Edit

Július 18-22:

1. Barantás bejárótábor
Programvezető: Benedek Márk

Augusztus 2-7:

1. Bokréta tánc-tábor
Korosztály: a néptáncsoport tagjai
Programvezető: Szabó Ferenc

Szerkesztők:
Bakos Ágnes-Mónika
Kasza Gabriella
Tördelés: Orosz Sándor

Címünk:
Bv. General Dragalina 11A
Irányítószám: 300181
Tel. 0256-493031
Honlapunk: www.bartok.ro

A lap megjelenését támogatta:

